

Ud af mørkets tunnel

Af Linea Ivalo Lykkehøj Michael

”Mor, sådan som du har det nu – kan du dø af det?”

Sådan spurgte Lene Lundsagers 5-årige søn blot en uge efter, at Lene var startet på arbejde – længe efter whiplash-traumet. Det var den dag Lene besluttede at opgive sin ellers vellykkede og spændende karriere som fysioterapeut.

Lene var 37 år og mor til to små børn, da hun blev påkørt af en lastbil. Hun besvimeede og vågnede op på Hillerød Sygehus, hvor hun lå med en halskrave på, og ikke måtte bevæge sig. De første år efter ulykken, var hun afhængig af hjælp fra andre. Hun var delvist lammet i højre arm, kunne ikke læse, led af smerter i nakken og havde konstant hovedpine. Lene husker det, som om, hun befandt sig i en tunnel af mørke.

”Du vil bare have opmærksomhed”

I den periode var whiplash-begrebet helt nyt, og mange læger mente stadig, at whiplash kun ramte folk, der havde det psykisk dårligt og havde brug for opmærksomhed. Men Lene var heldig at komme i kontakt med en dygtig læge, der vidste bedre, og hun blev en del af de første selvhjælpsgrupper.

Selvhjælpsgruppen fik kontakt til Holger Kallehaug, PTU's tidligere formand, og han tog åbent imod dem. I 1995 blev whiplash-ramte officielt en del af PTU's målgruppe. Lene er glad for, at hun i dag har en forening i ryggen, som både kan tilbyde professionel vejledning, køreskole, mindfulness-kurser, arrangementer og meget mere. For Lene er det vigtigt at gøre en forskel for andre whiplash-ramte, og hun er derfor blevet frivillig arrangør i PTU's 5-kreds-arbejde.

Ud i det fri

Lene oplever, at hun igen har fået et godt liv. Den tunnel, som hun følte sig omsluttet af i mange år, er hun ikke længere i. Hun er kommet ud i lyset og er glad for at kunne give håb og støtte videre til andre ulykkesramte.